

1784.

1. Babinellus, Geth. Christianus: De lite heredis cum possessore singulari.
2. Babinellus, Geth. Christianus: De negotiis, quae a muliere sine curatore in Sarmia capaxiri possunt.
3. Babinellus, Geth. Christianus: De eo, quod iustum est in privilegiorum collisione
4. Babinellus, Geth. Christianus: De praescriptis per. eorum et abusu iuris feudalis Longobardici
5. Babinellus, Geth. Christianus: De pacto successorio cum parentis persona intereunte
6. Berger, Christoph Henricus, de: Ordinis Jurisconsultorum Decanus: Ad Dissertationem . . . candidati Fr. Augusti Beckeri . . . invitatus.
7. Berger, Christoph Henricus, de: Ordinis juris Consultorum Decanus: Ad Dissertationem inauguralem

- Dr. Christiani Stahlkopffii
8. Chladenius, John Georgius: De jure erequendi
in fœderis præsertim imperii speciatimque
 9. Chladenius, John Georgius: De juramento subjectionis
speciatimque in creaturæ præsertim solidæ.
 10. Cordes, Francus Georgius: De suspectis mathematicæ
tæm speciatim astronomiæ originibus.
 11. Grollius, Christoph. Ludov.: De sigillaribus titi
sacris.
 12. Diekerich, Elias Gottlieb: De iteratis impera-
torum coronationibus Germanicis
 13. Haniccius, Christianus: Manipulus Iherosolimitanus
L VII. ex imitationum Iustiniani præcedens
ac titulo de justitia et jure erubescens

13^a Hanaeus, Christianus: Manifestus II Therium LX.

ex Aristotelis Institutionum Titulo de jure natura-
rum et ciuitatium

13^b Hanaeus, Christianus: Manifestus III Therium

LX. ex Institutionum Institutionum Titulo III. IV. V.

VI. VII. VIII. LX eratarum.

14. Hanaeus, Joh. Mathias: De pulchritudine architec-
tonica.

15. Hanaeus, Joannes Gumpfer: De significatione dominorum
Satis

16. Hanaeus, Nicolaus Hermannus: De prorogatione
jurisdictionis

17. Hanaeus, Godefr. Binsfeldus: De actionibus
mixtis et non mixtis

18^a 627.

Hanaeus, Joannes Gumpfer: De co, quod
juratum est circa salutem re honoraria et
castrorum.

19. Kraunus, Fr. Gotfr.: De jure degradationis canonicae ejusque usu in locis protestantibus

19^a Berger, Christoph Henr. He: Oratio juris-consultorum
... Decanus: ad ordinationem inauguralem
... Fr. Christiani Stalkoffii ... variat
} In der Diblette, da mit nr. 7 identisch.

20. Ameller, Gotfr. Ludov.: De petitione possessorio
novum finitio in Saxonia Electorali mentibus
quibus institueretur

21^a Schramburgius, Francus Gotfr.: De trad. Li. oue
symbolica 2 Tompt

22. Lehmer, Frider. Phil.: De seruis logicae ac
matheseos nexu et applicatione principiorum
logiconum in Doctrina mathematica.

23. Schröder, Ernest Christ: Doctrina invarian-
tium speciatim consideratarum.

24. Schreterus, Ernst. Christianus: De rebus factis
essentibus.

Q. D. B. V
DISSERTATIONEM INAUGURALEM IURIDICAM

1727

22

180

DE EO QVOD IUSTUM EST
CIRCA
SALARIA AC HONORARIA
ADVOCATORVM

PRAESIDE

7

IOH. GODOFREDO KRAUSIO, D.

INSTIT. IMPER. PP. CVRIAE PROVINCIALIS SCABINATVS
ET FACVLTATIS IVRID. VITEMBERG. IV-
DICII ITEM PROVINCIALIS INFERIOR.
LVSAT. ASSESSORE

PRO LICENTIA

SYMMOS IN VTROVQVE IVRE HONORES AC PRIVILEGIA
RITE CAPESSENDI

AD DIEM IV. NOVEMBR. MDCC^XVII.

IN AUDITORIO MAIORI
HORIS ANTE ET POST MERIDIEM CONSVETIS
PVELICAE CENSURAE SVBIIICIT

IOH. FRIDERICUS AUTENRIETH

VITEMBERGENSIS
ADVOCATUS ET NOTAR. IMMATR.

VITEMBERGAE

APVD IO. CHRISTOPH. TZSCHIEDRICHIVM
M DCC LII

ILLVSTRI
ATQVE
EXCELLENTISSIMO
DOMINO
LEBERECHT
DE GVERICKE

REGII PRVSSICI REGIMINIS ET SACRI
CONSISTORII IN DVCATV MAGDEBVR-
GENSI DIRECTORI ARCANORVMQVE
REGIORVM CONSILIARIO

DOMINO MEO GRATIOSISSIMO

PERPETVAM FELICITATEM

ILLVSTRI
ATQVE
EXCELLENTISSIMO
DOMINO
LEBERRECHT
DE GVERICKE

REGII PRVSSICÆ REGIMINIS ET SACRÆ
CONSISTORII IN DVCATV MAGDEBVR-
GENSI DIRECTORI ARCANORVMQVE
REGIORVM CONSILIARIO

DOMINO MEQ GRATISSIMO

PERPETVAM FELICITATEM

ILLVSTRIS
ATQVE
EXCELLENTISSIME
DOMINE

GRATIOSISSIME

praedicant TVAS, quas mereris, laudes, uirtutes, quibus eluces, concelebrant, merita, quae in Rempublicam permagna sunt, collaudant omnes, et admirantur. Neque immerito. Talem enim TE praebes, qualem Principes ac summi Viri peroptant.

Id ipse, si mihi dicere liceat, saepe sum expertus. Ex quo, ILLVSTRIS DOMINE, me domum TVAM recepisti, et Filios TVOS institutioni

tioni ac fidei meae commisisti, tantam mihi gratiam fecisti, ut illius memoriam nunquam sim deponiturus. Haec talia animo mecum reputans, id consilii cepi, ut **ILLVSTRI EXCELLENTISSIMO NOMINI TVO**, hanc Inauguralem Disputationem inscriberem, pariter ac consecrarem. Quam ut oculis gratiosissimis perlustrares, eandemque tanquam gratiae documentum mentis accipias, submisisse contendo. Oro inter ea Deum, ut **TE**, una cum **ILLVSTRI FAMILIA**, omni felicitatis genere cumulatissimum, quam diutissime seruet, ac tueatur. Nihil ego expeto, quam ut in **TVA** gratia me conseruare, Patrocinio **TVO**, cui me summa animi religione commendo, dignari, quae **TVA** est beneuolentia, nunquam cesses.

ILLVSTRIS ET EXCELLENTISSIMI

NOMINIS TVI

Dabam
Vitembergae d. 4. Nov.

1727.

Cultor perpetuus,
seuus humillimus,

IOH. FRIDERICVS AUTENRIETHVS,
Vitembergenfis.

§. I.

Orum officia, qui causas Olim Patrocinia Clientibus gratis sunt præstita.
 lim, initio cum primis Reipublicæ Romanæ, tuebantur & perorabant, nullo in quaestu & lucro fuisse, sed Clientibus gratis præstita a Patronis, satis abundeque historiarum monumenta testantur. ROMULUS Sanctio ac Infiuturum Romuli.

enim, Urbe Romana condita, plebem a Patribus distinguens, conseruandi mutui fauoris ergo, suavi compellatione Clientum & Patronorum excogitata, plebejos, nulla adstrictos necessitate, sed liberos, voluit, ut, quem quisque vellet a Patribus, sibi Patronum eligeret, cujus officium, patrocínio suscepto, erat, ut pro Clientis, in fidem clientelamque suscepti fortunis ubique, ubi opus erat, in iudiciis vero maxime, loqueretur, inimicorum impetus propulsaret, causas studiose defenditaret, legumque scientiam & commerciorum artem ipsum doceret; ut vero pro patrocínio mercedis quicquam, utpote quod turpe Romanis visum, acciperet, tantum aberat, ut contra, quemadmodum jam dictum, gratis esset hoc genus officii præstandum. Ne vero prorsus sine fructu

A 2

Patro-

ra-
de-
id
N-
gu-
on-
es,
ac-
, ut
mni
ime
t in
cui
quae

ALVS

Patronorum præstaretur labor, Plebejis ROMULUS injunxit, ut debita Patronis obsequia exhiberent Clientes, iisque, necessitatis telo urgente, aut paupertate pressis, suas communicarent opes. Atque hoc institutum, ut eo sanctius & a Patronis & a Clientibus æque observaretur, lege publica, quam Decemviri deinde inter suas retulerunt, hujus tenoris: PATRONO. FRAUDEM. FAXIT. PRODITOR. ESTO. a ROMULO cautum dicitur. confer. PLUTARCHUS in Vita ROMULI. DIONYS. HALICARN. Lib. II. *Antiquit. Rom.*

§. II.

Idem observatur post Romulum etiam Regibus ejectis.

Hoc, quod sanxerat Imperii Romani Conditor, in Animis radices tam altas egerat, ut labente tempore, Regibus etiam ejectis, optimi quique, atque arte dicendi peritissimi, Viri, inter Patricios Senatoresque essent, qui vel laudis saltem, gloriaeque stimulo incitati, causas civium defenditare, fugientiumque ad sese patrocinia, more institutoque Majorum, gratis in se suscipere, non dubitabant, quemadmodum id CICERO innuit *Lib. II. de Offic. Diserri*, inquit, *igitur hominis & facile laborantis, quodque in patriis est moribus, multorum causas, & non gravate, & gratuito defendentis, beneficia & patrocinia late patent. cujus afferto jungatur fas est OVIDII Lib. I. Amor. Eleg. X.*

Turpe reos emta miseros defendere lingua,

Quod faciat magnos turpe tribunal oper.

Monente enim FABIO *Lib. XII. Instit. Orat. Cap. 7.* non vendere operam, nec elevare tanti beneficii auctoritatem, longe honestissimum, ac conditione sua quam dignissimum, judicabant, cum pleræque res, alias,

lias; quæ pretium habent, tali ratione viles videri possent. confer. B. BEYER. in *Delinear. Jur. Civ. secundum Pandectas Tit. de Postulando §. 37. in Not.*

§. III.

Ubi vero non gradu, sed præcipiti cursu a virtute descitum, ad vitia transcursum; vetus disciplina deserta, nova inducta, a negotiis in otium conversa civitas, simul etiam veterum mores Patronorum negligi a successoribus cœperunt. Namque titulum aliquem speciosum vel recte submentientes, munera a Clientibus poscebant, vel etiam ea palam, quæ antea Plebeji atque Clientes Natalibus, Calendis Januarii, Saturnalibus, Natalitia scilicet, Strenas, Xenia, & id genus alia, sponte, in grati animi tesseram obrulerant, jure & grandiore summa exigebant, ut, tradente LIVIO L. 36. C. 4. plebs vectigalis & stipendiaria esse inciperet; Huic malo medendum erat, ne majora caperet incrementa, magisque in materiam frondemque effunderetur: ideoque per Plebiscitum, M. CINCIO Tribuno Plebis, eidem obviam eundem existimabant, legemque, CINCIAM vulgo dictam, in Tributis Comitibus, svasu Q. FABII MAXIMI Anno U. C. 549. SEMPRONIO TUDITANO & CORNELIO CETHOJO Conss. hujus tenoris: NE QVIS. OB. CAUSAM. ORANDAM. DONUM. MUNUSVE. CAPIAT. constituebant, quam in Legem, ut ex Rubrica Leg. 29. ff. de LL. patet, PAULUS, J. C. tus, peculiarem Commentarium conscripserat, quem quidem, quantum nobis constat, nostram attingere ætatem non permisit temporis injuria. At ejus in locum susceptus est FRID. BRUMMERI, antiquitatum, juris potissimum, diligentissimi investigatoris, Tractatus

Mores veterum Patronorum quomodo mutati.

Lex Cinciamores pristinos revocabit.

Leg. 29. ff. de LL. patet, PAULUS, J. C. tus, peculiarem Commentarium conscripserat, quem quidem, quantum nobis constat, nostram attingere ætatem non permisit temporis injuria.

in *Legem Cinciam*, ubi, quæ eo pertinent, diligentissime omnia corrasit, collegitque, atque acri subtilique ingenio & iudicio percensuit.

§. IV.

*Varia Legis
Cincie muta-
tiones addu-
cuntur.*

Cinciam vero *Legem* crebris hinc inde mutationibus obnoxiam, nec unquam magis impune violatam fuisse, quam de Reipublicæ imperio decertantibus POMPEJO & CÆSARE recte docet BRUMMERUS in *Comment. ad Legem Cinciam Cap. III. n. 1.* infimul tradens, contemptum hujus Legis præter indies crescentem magis magisque Oratorum improbitatem, vel ideo etiam non parum egerminasse, & autum fuisse, quod ista lex horum ex numero videretur quas dicere imperfectas amant JCTi. Quibus de causis AUGUSTUS, in quem *Lege Regia* omne jus populi Romani delatum erat, eam *Legem*, quam diximus *Cinciam*, antiquatam fere, & penitus quasi contemptu oppressam, postliminio restituit, ex imperfecta, quod sanctio pœnalis deesset, vid. ULPIANI *Fragmenta Tit. 1.* constituta pœna quadrupli, efficiens perfectam, ut nimirum, monente DIO in *Lib. LIV.* Oratores, pecunia pro causis orandis accepta, quadruplum ejus, quod datum erat, restituere tenerentur.

*Lex Cincie
temperata a
CLAUDIO.*

§. V.

At ne hicce rigor Legis diuturnus fuit. Namque CLAUDIUS teste TACITO *Lib. XI. Ann. Cap. 5.* *Legis Cincie* temperamentum constituit, permisitque, ut pro causa oranda a Patronis pecunia ad dena usque *sestertia* acciperetur, quæ summa secundum computationem BUDÆI *Lib. 5. de Assè* & GRONOVII de *sestertiis Cap. 15.* secundum nostræ monetæ usum ducuntur.

ducentos & quinquaginta aureos Rhenanos comprehen-
dit. Id deinde NERO testante TACITO *Lib. XIII.* NERO *revo-*
Ann. Cap. 4. novo quodam SCto, *Legem Cinciam* revo-
cans, abrogavit; TRAJANUS contra Constitu-
tionem CLAUDII monente PLINIO *Lib. V. epist. 14.* TRAJANUS
renovavit, ita tamen, ut & postea, testante eodem *Claudii Con-*
PLINIO *Lib. V. Epist. ult.* SCto cautum fuerit, ut liti-
gantes jurare deberent, priusquam agerent, a se *situationem*
nihil ob patrocinium cuiquam datum promissumve *renovabit.*
fuisse, quanquam, negotio peracto, decem millia se-
stertiorum dare permittebatur BRUMMER. *d. 1.*
Cap. VI. n. 5. in med. At nec hoc stetisse diu, sed brevi
post expirasse iterum, docet locus PAULI *L. 38. §. 1.*
ff. Locati. confer. L. ult. C. de condict. ob causam dat.

§. VI.

Sicuti vero, causarum numero indies crescente, vix
Sac ne vix quidem, ab Imperatoribus impediri po-
terat, quin Causarum Patroni, fraude, technis, ac astu-
tia pro felicitate ingeniorum ad fallendum para-
tissimorum, modos rationesque excogitarent, quas
serie longa refert BRUMMER. *c. 1. Cap. IX.* quibus Cin-
ciae Legis aliarumque Constitutionum rigorem cir-
cumvenirent; Ita tandem evenit, ut a Clientibus pro
opera exigere salaria, causarum Patronis indulgere-
tur. Erat autem distinctio, tempore cum primis CON-
STANTINI M. sequentiumque Imperatorum, inter
Advocatos Statutos, Supernumerarios atque Honoratos.
Statutis quorum certus erat numerus, certa matri-
cula, quique designatum habebant forum, quo nun-
quam egrediebantur. *Leg. 13. L. 8. L. 11. L. 7. L. 3. C. de*
Advoc.

Cause cur
postmodum ea,
que antea mo-
nita, in despo-
nditatem
abiere.

Distingueba-
tur postmo-
dum inter
Advocatos.
De Advocatis
statutis &
quinam?

Advoc. I. L. ult. C. de Assessor. non salaria tantum amplissima solvebantur, his imprimis, quibus Fisci cura patrociniūque erat creditum, L. 7. §. 2. C. de Adv. II. sed & strenua, ut Comitibus Consistorianis, Calendis Januarii, a Præfecto Prætorio, offerebatur, L. 4. §. 1.

*De Advocatis
supernumerariis & quinam?*

L. 7. §. 4. C. eod. Supernumerariis autem, ut vocabantur isti, qui supra numerum statutorum constituti, certoque foro haud addicti erant, sed ubique causas perorare poterant, in statutorum aliquando demortuorum locum successuri L. 13. C. de Advoc. salaria publica constituta non erant, sed a Clientibus talia pro patrociniō exolvebantur. BRUMMER d.l. Cap. X. n.

*De Honorariis
& quinam?*

§. Honoratis tandem, quo nomine illi insigniebantur, qui Magistratus officio defuncti ad pristinum Advocationis munus se receperant, Imperatores VALENTINIANVS & VALENS in L. 6. §. 5. C. de postulando causas quidem, tantum vero aberat, ut ad turpe compendium, stipemque deformem, quemadmodum in dicta Lege dicitur, ut potius gratis, atque ad laudis augmenta quærenda, orare permittebant: Satis enim bonorum, ad vitæ sustentationem, ex administratis officiis, existimabantur adepti, ut patrociniū gratis, vel sola laudis gloria contenti, suscipere possent. Confer. TIRAQUELLVS de Nobilit. Cap. 29. §. 53. PANCIROLLVS Lib. I. Thesaur. Var. Lect. Iur. Civ. Cap. 32.

§. VII.

Quid a FRIDERICO II. ratione honorariorum constitutum?

Tandem Fridericus II. monente B. BEYERO in Delic. neat. jur. Civ. secundum Pandect. Tit. de Postulando th. 38. Constitutionem quandam promulgavit, qua Advocatis, sexagesimam partem rei, quæ petebatur, si æstimari posset, honorarii loco, constituit; sin vero æstimationem minus pateretur res, honora-

rii

rii determinationum iudicis ab arbitrio pendere sanc-
ciuit. Vid. LINDENBROGIUS in *Cod. Legum Anti-*
quarum Lib. I. Constit. Sicular. Tit. 83. Sed quid? haec *Quid hodie?*
omnia hodie obscurata sunt, euanuerunt, et in de-
suetudinem prorsus abierunt; Namque Clientibus
officia Aduocati gratis non amplius praestant regu-
lariter, nec in constituendis salariis ac honorariis me-
morata Aduocatorum distinctio attenditur, multo
minus ea, ex aestimatione rei, in iudicium deductae,
aestimari solent, atque adiudicari.

§. VIII.

Nec est, quod e longinquo opus habeas rationes ar- *Rationes mu-*
cessere. Naturalis aequitas dicitur, ut laboris *tationis*
quisque alterius causa suscepti, factique praemium,
remunerationemque referat, idque vel ideo magis,
cum pretia rerum aucta hodie, tempora deteriore
statu, quinimo uersa fere et mutata in peiorem par-
tem omnia uideamus. Aduocati autem, uti nec uen-
to, ita nec solis encomiis ac privilegiis uiuere pos-
sint, insimul metuendum, ne denegata iusta honesta-
que remuneratione ac satisfactione, uel negotiis prae-
ferant otium, uel deficientibus ad uitae sustentatio-
nem necessariis, ad quaestum turpem proflire cogan-
tur et inuidentur. Conf. BESOLD. in *Politic. C. 2. n. 10.*
addatur CARPZOVIVS *L. 3. Resp. 1. n. 13.* dicens, Ad-
uocatum, cui non satisfiat, nec bene posse studere.

§. IX.

Ea itaque, caufarum Patronis, quae hodie in remu- *Aduocatis*
nerationem praestiti patrocinii solouuntur, uel *tam salaria*
sunt *salaria* certa et determinata, uel *quam honoraria* *hodie prae-*
stantur. Dif-
ferunt inter se ita, ut monente PETRO MULLERO
B ad

Quomodo inter se differant? ad STRUVII *Syntagmā Jur. Civil. Exerc. VII. lb. u. lit. 9* Salaria plerumque certam, & vel ad certam causam, vel ad certum tempus mensuratum quantitatem comprehendant, Honoraria vero determinata certo non sint, sed secundum operarum præstantiam demum æstimentur, & solvantur. Quæ quidem differentia fancitis jurium Civilium non adeo conveniens est, quemadmodum patet ex *L. 56. §. penult. ff. & L. 17. C. Mandati L. 1. §. 12. ff. de extraord. cogn.* Quapropter etiam JCTI promiscue istis utuntur vocabulis, vid. RVLAND. *de Commissariis, Lib. VII. Cap. 7. n. 1. COLLEGIUM JUR. ARGENTORATENSE Tit. Mandati lb. 17. n. 3. VINNIUS ad §. fin. Inst. cod. n. 1. & 2.*

Salaria sunt vel publica vel privata.

§. X.
Salaria vel publica sunt, & a Principe aut Magistratu constituuntur, vel privata, quæ a Clientibus causarum Patronis conventionem promittuntur. Ea hodie perquam sunt rara, nec, nisi Fiscis, aut quibusdam in locis, pauperum Advocatis, in specie constitutis, dantur; Hæc vero frequentiora, dum aut totius intuitu causæ, in judicium deductæ, promittuntur, aut in singulos annos, qua de re annua dicuntur, determinari solent.

Quid loco salarii præstandum.

Num ad labores præstitos in determinatione respiciendum sit?

§. XI.
Quemadmodum vero a mera conventionem determinationem pendet, propterea, quod in Contractibus pro lubitu objecta determinare possumus, §. 18. *Inst. de inutil. stipular.* ita dubitandum non est, eorum determinationem ex operis & labore præstito censendam non esse. Extra dubitationis enim aleam equidem positum est, Advocatos, pro salario constituto, quosvis labores, vel in lite, vel intra constitutum

tum temporis spatium, de quo conventum est, obvenientes suscipere, suaque officia præstare teneri; At invidere iis, & licere, minime decet, si absque magno labore, pingue quoddam salarium lucrentur. Eorum enim officium non ex labore solum, sed etiam ex dexteritate, ingeniique promptitudine & sagacitate censendum. Accedit, quod præterita ipsorum studia simul consideranda, quibus prompti consilii habitum sibi compararunt.

§. XII.

Quæ a nobis dicta sunt, notabili confirmantur ex *Confirmandur ex-
emplo.*
verisimili n. 3. JACOBI scilicet MARESCOTI, doctissimi Advocati in Senatu Parisiensi, tempore CAROLI VII. LUDOVICI XI. & CAROLI VIII. Is enim, cum ob breve quidem, sed perquam erudite elaboratum scriptum, quod Salvationem vocant, Clientulus impar quoddam honorarium offerret, hoc modeste renuit, dicens, se accepturum, quodcumque demum scripti pretium in casum victoriæ a iudice statueretur. Reportata tandem victoria, & cum censendæ essent litis expensæ, facta pariter hujus momenti mentione, Senatus existimavit, promeritum isto scripto fuisse Advocatum *sexaginta libras Parisenses*, siquidem non brevitatis attendenda, sed litis ipsius, doctrinæ pariter, eminentisque scientiæ Advocati, scripto isto egregie declaratæ, habenda esset ratio.

§. XIII.

*Salarium
promissum ex
capite laesio-
nis ultra di-
midium im-
pugnari ne-
quit.*

Quibus ex dictis sua sponte fuit, conuentionem de certo salario praestando Aduocatum inter et Clientem initam, ex dispositione *Leg. 2. C. de rescind. uend.* minime impugnari posse. Ad hanc enim impugnationem requiritur, ut tempore celebratae conuentionis ac initi Contractus sufficiens adsit laesio *L. 4. et 8. C. de Resc. Vendit.* quae tamen uix ac ne uix quidem, praesenti in casu poterit probari, dum labores ac operae Aduocatorum in lite mandata ab euentu quodammodo incerto pendent, neque ab initio statim sufficienter praeuideri possunt. Nunquam autem laesio considerari meretur, siquidem dubius sit euentus, atque actus tam incommode, quam commode, aequae accidere possit, *L. II. C. de transact. L. 12. C. de inoffic. testam.* Nemo enim laedi uideatur, quando casus fortuiti cuiusdam euentus utrumque in parrem inclinat. CRAVETT. *Conf. 598. n. 10.* CONSIL. ARGENT. *P. I. Conf. 65. n. 16.*

§. XIV.

*Salarium Ad-
uocato in lite
succumbenti
debetur.*

Debetur autem Aduocato salarium promissum, etiam si succubuerit, uictusque cesserit, arg. *L. 10. ff. de Negot. gest. B. HORN. Class. XII. Resp. 82.* Saepissime enim uitium materiae, non artificis est, *L. 27. ff. ad Leg. Aquil.* Hinc Aduocato haud impudandum, si penes ipsum haud steterit, ut uictoriam obtineret, arg. *C. 4. Distinct. 43* ibique GLOSSA, quinimo, MARTIALI, si fides habenda, uictori Aduocato minus, cum praemii pars uideatur honor uictoriae, uicto uero plus dandum. Sic enim iste, *Lib. VIII. Epigram. 17. ad Sextum* scribit.

Egi,

Egi, Sexte, tuam, pactus duo milla, causam.

Misisti nummos, quot mihi? Mille. Quid est?

Narraſti nihil, inquis, et a Te perdita causae eſt.

Tanto plus debes, Sexte, quod erubui.

Confer. SPECVLAT. Tit. de Salar. §. 3. n. 6. ubi refert, nonnullos Aduocatos in casum, si succubuerint, maius sibi stipulari salarium, sin uero obtinuerit, minus, cum parte salarii honorem uictoriae, uituperium contra causae amissae cum salarii augmento compensantes.

§. XV.

Merito tamen Aduocato promissum salarium denegari potest, si culpa, imperitia, aut negligentia causam perdidit, in lite demum succumbens, arg. L. 8. §. 4. in fin. ff. qui satisfacere cog. B. HORNIVS Class. XII. Resp. 82. pag. 903. Quid? quod praererea Clienti ad interesse teneatur, iusta opinio WILDVOGEL Consil. 149. n. 7. et. Consil. 205. MARTINI ad Ord. Iud. Sax. Tit. 3. §. 1. n. 138. et in Supplem. n. 62. Nec est, quod, haec procedere ita dubites, licet Aduocati culpa leuissima sit causa perdita; Artem enim, qui proficitur, ad omne damnum, uel leuissima etiam culpa datum, resarciendum tenetur, cum ob artem, quam proficitur, omnem polliceri industriam uideatur. §. penult. Inst. de Locat. Conduct. L. 13. §. 5. ff. Locat. Conduct. Rogites forsan, quid, si gratis et sine salario, Clienti patrocinium praestiterit, causamque perdidit, sentiendum? At, et hoc in casu de damno, licet leuissima culpa datum sit, tenebitur. B. STRYKIVS de privilegiis Aduocatorum Cap. 3. n. 6.

Non debetur salarium, si sua culpa causam perdidit.

Quid si tantum culpa leuissima?

Quid si gratis patrocinium praestiterit?

B 3

§. XVI.

*Quid si Ad-
vocatus ab
officio aut re-
motus aut
tantummodo
suspensus fue-
rit?*

*Nam debea-
tur salarium,
si Advocatus
restituus sit?*

*Si morbo aut
alia ex cau-
sa sit impe-
ditus,*

§. XVI. *Idem, judicamus, statuendum, si propter culpam Advocati munere aut prorsus remotus, aut saltem suspensus fuerit. Hoc enim casu promissum salarium petere nequit. MEVIUS Part. VIII. Decis. 144. cum ipsius culpa et delictum tertio præjudicare non debeat; Namque alteri per alterum iniquam inferri conditionem, iniquissimum videtur. L. 74. ff. de Reg. jur. id quod tamen HONDEDAEVS Vol. 2. Consil. 82. n. 8. et 9. ir. n. 24. qua tempus præteritum quodammodo restringit, ratus, id non procedere, quando tempore præterito quicquam, quod in Clientis utilitatem vergit, gesserit, secus autem se rem habere, si, quicquid gesserit, adeo relevans non sit, ubi tamen judicis arbitrio relinquendum putamus, quid, quantumque de promisso salario solvendum Advocato. Accidit autem nonnunquam, ut, qui munere Advocacionis semotus fuit, restituatur, non quidem ex causa gratiæ, sed justitiæ. Quod si sit, totum salarium petere ipsi licere, non dubitamus asserere. Etenim si penes Advocatum non steterit, quo minus laborem præstet, integrum salarium, secundum conventionem initam, exsolvendum esse putamus. Vid. CARPZOVIVS Part. 1. Const. I. Def. ult. et Lib. III. Resp. 2. BERLICH. P. 1. Concl. 9. n. 78. seqq.*

§. XVII.

Inde videtur fluere, nectum promissum Advocato salarium denegandum esse, si morbo, vel absentia, eaque justa, necessaria cumprimis, vel alia justa causa impeditus Patrocinium præstare non poterit. GAILIVS Lib. I. Obs. 44. n. 12. BRUNNEMAN. ad L. 12. §. 13. ff. de var. et extraor. d. cogn. CARPZOV. Part. II. Con-

Constit. 5. Def. 10. MEVIUS Part. IV. Dec. 200. n. 6. propterea, quod salaria non laborum saltem respectu, et mercedis instar, sed honorarii loco promitti solent, atque exsolvi *L. 1. §. 3. ff. de var. & extraord. cogn. & præterea infirmitas atque absentia haud raro æquiparantur. L. 18. ff. de judic. L. 9. ff. de Procurat. SPECVLAT. in verb. in summa n. 21. Tit. de salar. Advocat.* Multo minus defuncti Advocati heredibus salarii solutio deneganda, si forte antelitem, aut, si annum promissum, ante finem anni mortuus fuerit. Vid. *MYNSINGER Cent. 3. Obs. 8. GAILIVS Lib. 1. Obs. 44. n. 12. CARPZOVIVS Lib. 3. Resp. 1. n. 26.* Id quod tamen *IOH. RVDINGER Cent. I. Obs. 10. n. 15.* restringit ad salarium illius anni, ubi decedit, non vero sequentium reliquorum intuitu, admittit.

§. XVIII.

Equidem *B. STRYKIVS in Not. ad LAUTERBACHIVM Tit. de postulando verb. integrum debetur,* dissentit, nostramque sententiam vulgò quidem receptam, sed in momento juris veram haud esse, tradit. Quicquid enim attinet *L. 15. C. de Advocat. divers. judic.* ad quam communiter provocari solet, monet, hanc solummodo de Advocatorum Fisci salario agere, id vero, quod horum intuitu speciatim ibi constitutum, ad consequentias minime trahendum. Reliquos textus, quos allegat *LAUTERBACHIVS d. l.* accipiendos, putat laudatus dissentiens, de salario non promisso, sed jam soluto, quippe quod facilius retineatur, quam petatur, cum jura facilius dent exceptionem, quam actionem arg. *L. 47. ff. de Obligat. & Act.* qua in re quidem omnes fere consentiunt, salarium scilicet solutum ab heredibus defuncti Advocati repeti non posse,

*Dissentit
Strykivus.*

se, arg. *Leg. fin. C. de Condict. ob causam dat. caus. non secut. L. 1. §. 13. ff. de Var. et extraord. cognit.* GAILLIVS *Obs. 44. n. 12.* HILLIGER *ad DONELLVM Lib. 18. Cap. 3. Lib. RRR.* cautelae loco suadentes, ut Aduocati salarium sibi praenumerari curent. STRYKIUS *d. l.*

§. XIX.

*Resutatur
Strykius.*

At enim uero principiis iuris sententiam, a nobis allatam supra, maxime conuenire iudicamus. Namque operae, quae praestantur ab Aduocatis, propter excellentiam intellectus et doctrinae aestimatione non sunt subiectae, earundemque salaria et honoraria in grati animi declarationem, remunerandi tantum et honorandi ergo, promitti praestarique solent, arg. *L. 1. pr. ff. si. mensor. falsum modum dix.* BARBOSA *Besaur. locuplet. Locor. Commun. Lib. VI. C. 12.* qua de causa differunt a mercede, utpote quae rem, aestimationi subiectam, praesupponit. Deinde salaria et honoraria, quos penes non stetit, quo minus operam facerent, deneganda non sunt, sicut in antecedentibus monitum atque deductum fuit, *L. 1. §. 13. ff. de Var. et extraord. cognit.* Confer. UMMIVS *ad Processum Disp. II. n. 46.* CARPZOVIVS *Lib. III. Resp. 1. n. 17. et. Resp. II. per tot.*

§. XX.

*Quid si Ad-
uocatus ad
praestandas
operas uoca-
tus non sit?*

Idem dicendum, si Aduocatus ad praestandas operas officiaque uocatus haud fuerit, arg. *L. 2. §. 13. ff. de Var. et extraord. cogn. iunct. L. 38. §. 1. ff. Locor. Conduct.* Sufficit enim, ipsum fuisse paratum ad ea praestanda, et Clien sibi imputabit, quod ipsum haud implorauerit. Hoc tamen limitari solet, si eo tempore, quo auxilium ipsius haud requisitum fuit, aliis operam praestiterit, tantumque meruerit, ut ipsius lucro quicquam

quam non decesserit. *L. 4. ff. de Assess.* CARPZOVIVS *Part. II. Dec. 139. n. 24.* STRUVIVS *ad Ant. Matthæi de judic. Cap. 3. tb. 58.* cum nullum interesse sic urgere possit, cessante autem eo, cesset etiam actio *L. 27. §. 4. ff. de Pact. L. n. C. eod.* interim tamen, cum in facto consistat, Advocatum interea aliis operas præstitisse, tantumque meruisse, quantum promissum salarium in se comprehendat, id a Cliente merito erit probandum. Adde quod supra allata sententia limitanda videatur, si per conventionem aliud constitutum sit, quia omnes Contractus ex conventionem legem accipiunt, *L. 1. §. si conveniat ff. de poseri. L. non aliter ff. de Legat. 2. CARPZOVIVS Part. I. Const. I. Def. 34. et Lib. III. Resp. 2. n. 1.*

§. XXI.

Quod si Advocatus pluribus in una eademque causa patrocinium præstiterit, ab iisque salarium Advocato promissum fuerit, dubium non est, quin in solidum singuli teneantur, cum in eo consistat effectus correalis obligationis §. I. *Inst. de duobus reis stipulandi et promittendi.* Nec est, quod cum SCHOEPPERO in *Synops. jur. Privat. Rom. et For. Tit. de duobus reis constituendis n. 3.* casum excipiamus, ubi certa quantitas promissa sit, utpote qui negat, correalem obligationem tunc initam esse, quia quantitas sit ipso jure divisa, et quisque hodiernum pro sua tantum parte teneatur, licet reliqui solvendo non sint, *L. no ff. de Verb. Obligat. B. STRYKIVS in Cautel. Contract. Sect. 2. Cap. 5. §. n.* ideoque cautelæ loco commendat, cavendum esse Advocato, ut, si pluribus præstet officium, singulos, ad integram solvendam summam, obligatos sibi reddat. Namque huic sententia e dia-

*Si pluribus
Advocatus
patrocinium
præstiterit,
quomodo sa-
larium petat?*

*Refutatur
Schoeffferus.*

C

me.

metro contradicit *L. 2. ff. de duobus reis constit.* ubi hæcce leguntur verba: *Cum duo eandem pecuniam aut promiserunt, aut stipulati sunt, ipso jure et singuli in solidum debentur, et singuli debent.* et quod attinet *L. 110. ff. de Verb. Obligat.* alius plane casus, uti nobis videtur, ibidem continetur, scilicet, *si mihi et Titio decem stipuler,* ubi ambabus largimur, intuitu Titii, ejusque absentis, inutilem esse stipulationem, nec, nisi ad partem usque dimidiam, valere promissionem.

§. XXII.

Arbitrio itaque Advocati expositum est, quem dæto in casu ex pluribus Clientibus convenire, solidumque ab eo exigere velit, *arg. L. 2. L. 3. §. 1. ff. de duobus reis constit. L. 2. C. eod.* quamvis Jure novissimo ille, qui in solidum convenitur, beneficium divisionis, reliquis solvendo existentibus, habeat, *Nov. 99. Cap. I. CARPZOV. Dec. 190. n. 19. BRUNNEMAN. ad d. L. 2. et AVTH. hoc ita Cod. de duobus reis SCHILTER Exerc. 48. th. 16. DN. de BERGER. in Oeconomia Juris Lib. III. Tit. 3. th. 4. Not. 6. p. 607.* eamque exceptionem non litetantum pendente, sed & contra ipsam executionem, et ubi jam condemnatus fuerit, adhuc opponere possit. *CARPZOVIVS Lib. VI. Resp. 64. n. 18.* dummodo antea nondum ea opposita, et in sententia aut expresse, aut tacite rejecta sit. Confer. *B. MENCKEN. Tract. Synopt. Proc. Tit. XXXIX. §. 24. seqq.* id quod tamen hodie secundum *Ordinationem Judic. Sax. Rec. Tit. XXXIX. §. 6.* in Saxonia non amplius procedit: namque his in terris contra executionem nullæ exceptiones, quam solutionis, compensationis, transactionis, et rei judicatæ, eaque, ne quidem aliter, nisi in continent liquidæ, admittuntur.

§. XXIII.

§. XXIII.

Quando autem salarium, Advocatis promissum, solvendum sit, discrepantes Doctorum sunt sententia. Equidem, si per conventionem tempus solutionis determinatum, res caret dubio, cum pactis standum sit *L. 1. ff. de Pact.* sin vero nullum intercedat pactum, loci consuetudo, utpote, quæ scripto juri derogare solet, attendenda, *L. 32. ff. 1. ff. de Legibus*, hac vero deficiente, ad Leges demum recurrendum *L. 1. §. 10. ff. de Var. et extraord. cogn.*

Quando salarium Advocatis sit solvendum?

§. XXIV.

Cum vero hac de re, quo nimirum tempore salarium solvendum sit, speciales Leges deficient, tum etiam non poterant non in diversas distractas que sententias abire Doctores. Horum alii, ab initio istud peti posse, contendunt, quorum e numero sunt præter eos, quos refert DAVID DOERING. in *Bibliotheca Jurorum voc. Advocatus p. 828. n. 576. KOENIG. in Proc. Part. 1. Tit. de Advocatis p. 162. SICHARD. ad L. unic. C. de suffragiis. n. 6. seqq.* Salarium enim dicunt, solvi solere, non ut mercedem pro labore, veluti in operariis, sed propter scientiæ probitatem, intellectusque ab initio deberi, hanc dantes instantiam: Sicuti Doctoribus initio disciplina docendæ salarium solvendum, per ea, quæ tradit CARDIN. TUSCH. *pr. Concl. Lit. S. Concl. 10. n. 3.* sic eandem ob rationem Advocatis, propterea, quod in multis cum Doctoribus docentibus comparantur, principio dandum salarium. vid. STEPHAN. GRATIAN. *Disc. For. Tom. 1. Cap. 186. n. 3.* Addunt & hoc, ab initio statim solvendum esse, quicquid ex dispositione legis debetur. ZACHIAS *de Salar. Qu. 13. n. 13.* existimantes, salari-

Varie Doctorum sententiæ referuntur.

Alii ab initio statim litis salarium peti posse statunt.

larium, quod solvitur hodie Advocatis a litigantibus, surrogatum esse in locum ejus, quod constitutum fuerat dispositione legis, ZACHIAS *d. l. n. 14.* ideoque concludunt, solutionem statim in principio litis urgeri posse, cum surrogatum sapiat naturam ejus, cujus in locum surrogatum fuit. *L. 10. §. 2. ff. Si quis caut. L. 28. §. 1. ff. de Condit. & Demonstrat.* Denique addunt, salarium, nisi ab initio deberetur, ad heredes minime posse transmitti, quam quidem rationem, pro firmiter concludente non habet BARBOSA *in Cap. Pastoralis de judic.* ratus, salarium promissum deberi quidem Advocatis ab initio, minime autem exinde sequi, credit, hoc initio litis statim præstandum, cum aliud sit, diem cedere, aliud, diem venire *L. 23. ff. de Verb. Sign.*

§. XXV.

Alii post litem coeptam nondum autem finitam salarium peti posse judicant.

Alii, salarium promissum, non quidem statim ab initio, bene tamen ante litis finem, peti posse, judicant. Quam sententiam defendunt DAVID DOERING. *d. l. n. 576.* aliique, ibidem allegati. Horum ratio hæc est: Officio nondum inchoato, nec salarium posse incipere, PEREZ. *ad Tit. Cod. de præb. salar. n. 4. & Tit. Cod. de Profess. & Med. n. 6. in fin.* ne vero finis expectandus litis sit, hanc reddunt rationem, quia Advocati de vento vivere non possunt, & uti habet vulgare, iudices & Advocati sine conspicio scripturas, videre nequeunt. Quibus adde CARD. *in Clement. 1. de relig. & vener. Sanct. Col. n.* quod sicuti equus, male pascus, male ambulet; ira nec Advocatus, nisi satisfiat ipsi, bene studere possit. Huc etiam pertinent sequentes versiculi.

Dum

*Dum ægrotus infirmatur,
Et Processus ventilatur,
Studeas occipere.
Nam ægroto relevato
Et Processu terminato,
Nemo curat solvere.*

§. XXVI.

Tandem alii, salarium in fine demum litis Advocato solvendum esse, judicant. *GLOSSA in L. 14. si se constet ff. commun. Præd. ibique JASON. BARTOLUS, BALDUS alique, a DAVIDE DOERINGIO c. 1. allegati. Huc etiam referendus MYNSINGER. Cent. III. Obs. 7. qui in Camera id observari, testatur. Rationes in eo ponunt, quia fieri possit, ut Advocatus causam negligenter curet, ideoque melius esse, putant, non solvere salarium, quam repetere solutum. Adjiciunt Medicis non prius deberi salarium, quam restituta infirmo sanitate, ideoque concludunt, nec prius quicquam, nisi lite demum finita, Advocatis deberi.*

*Alii salarium
finita demum
lite peti posse
contendant.*

§. XXVII.

Quemadmodum vero rationes ultimæ sententiæ a *Media sententia hic approbat.* ZACHIA de salario d. 1. fufe destruantur, & prima ejus ratio a futuro contingente pendet, cujus nulla in præsentia habetur ratio, nisi prorsus certum & infallibile sit, L. 29. §. 2. ff. ad Legem Aquil. L. 1. ff. de in lit. jur. ita ea, quæ pro stabilienda sententia prima allata sunt, hæc de re non concludere videntur, quia salarium, officii intuitu promissum, per supra monita ad §. 25. non nisi cepto demum officio, debetur. Hoc eo usque extendit PETRUS de RA-

VEN. in aureo suo *Alphab. lit. O. vers. Officium*. ut, licet electus sit, minime vero administrationem officii susceperit, salarium petere non possit, quamvis vel maxime semuneri subeundo accinxerit, ante susceptionem tamen mortuus sit. Qua de re alteram sententiam in §. 25. allatam, comprobamus, partim quod rationes ibidem melius concludunt, partim quod in dubio via media eligenda, §. ult. *Instit. quibus ex causis manum. non lic.* §. 25. *Inst. de rer. divis.* hac tamen sub limitatione, ut a petentibus Advocatis salarium ante finem litis, Clientes, de patrocinio fideliter præstando, cautionem sibi expetere possint. *arg. L. 58. §. fin. ff. Loc.*

§. XXVIII.

*De palmaris
Advocatorum
eorumque na-
tura.*

*Differentia
inter salari-
um, honora-
rium & pal-
marium.*

Præteralaria minime raro *palmaria* etiam promittunt Advocatis solent, quorum natura est, quomodo Advocato ex animi grati significatione atque ex liberalitate quid dari vel promitti, ob victoriam, a Cliente solet, TABOR *Tract. de suffragio Pericop. 4. §. 40.* Inter salarium pariterque honorarium, atque inter palmarium id discriminis intercedit, quod salarium et honorarium, non, uti palmarium, victoriæ causa, atque ex sola referenda gratiæ voluntate extraordinaria, sed pro opera et patrocinio, in remunerationem et compensationem, ad instar quasi mercedis, ac pretii, datur & promittitur, conf. JACOBUS GOTHOFREDUS in *Tract. de Salaris Cap. 1. §. 3.* quamvis negari nequeat, vocem salarii & palmarii haud raro pro Synonymis haberi. Vid. UMMIUS *ad Proc. Diss. 2. th. 10. n. 45.* HIERONYM MAGON. *Decis. Florent. 12. n. 2.* ubi sic: *Debetur enim Advocatis salarium, quod palmarium seu honorarium honorificentius appellatur. notandum*

dum tamen interim, in sensu latiori hoc admitti posse. B. LAUTERBACHIVS *de Palmario Advocatorum*, Cap. 2. *ib.* 5.

§. XXIX.

Eadem quaestio: utrum pactiones de palmario praestando, Advocatum inter & Clientem initæ, sint licitæ? inter Doctores, multa cum diffensione, agitur. Etenim hujusmodi pactis præberi occasionem vexandi Adversarium putatur. Insuper præsumitur, fore, ut, promisso palmario, Advocatus, quacunquæ ratione, per fas nefasque victoriam obtinere contendat; additur, has in fraudem prohibitæ redemptionis litis, pessimo exemplo, inventas esse, easque speciem præ se ferre avaritiæ, quæ tamen ab Advocatis quam longissime abesse debet. Conf. *L. 6. §. 5. C. de postul.* SPECKHAN. *Cent. 2. Class. 4. Qu. 45. n. 1.* ZOESIUS *ad ff. Tit. de postulando. n. 7.* BARBOSA *ad L. 5. Cod. de postul.* Quinimo etiam creditur, ob merum concussionis, pacta & contractus inter Advocatum ejusque Clientem videri prohibitas. *L. 6. ff. 2. Cod. de postul.*

Pactum de palmario nun sit licitum?

§. XXX.

At enim vero distinguendum hic esse judicamus inter palmarium, quod lite finita demum, et id, quod durante adhuc lite dari, promittive solet. In eo enim, cum, quicquid datur, promittiturque, ex lætitiæ exultante, animique voluptate, ob litis victoriam, prospero ductu partam, dari promittique soleat, ideoque cessent rationes dictæ, quid, quæso, subesse poterit illiciti? Confer. PAULUS BUSIVS *in L. 1. §. in honorariis, ff. de extraord. cognit. ubi, tametsi, inquit, ve bene succedente, liberale utcumque præmium largiri parti honestum Advocato sit, quod confirmat pariter MENO-*

Distinguitur inter palmarium lite pendente & ea finita promissum.

CHIUS

CHIUS *de Arbitrar. Jud. Quæst. Cas. 522. n. 9.* Unde FARINACIUS *Prax. Crim. Qu. 106. n. 50.* asserere haud dubitat, nec pactum de quota litis, quod alias Advocatis prohibitum est *L. 5. et 6. Cod. de postul. causa tandem finita, vetitum esse, sed Actorem, victoria reportata, partem rei, vel quantitatis adjudicatæ, Advocato cedere posse. Lite enim sopita amplius pactum de quota litis parum recte dicitur, cum lis posthac non supersit. Confer. B. BRUNNEMANNVS Tract. de Cession. Act. Cap. 2. n. 49. et n. 56.*

§. XXXI.

*Quid si lite
ad hoc pen-
dente palma-
rium promif-
sum sit?*

Dubii vero plusculum habet quæstio, an palmarium promissum vel datum, censendum sit validum, quam durante adhuc lite, sub conditione hac, eumque in casum facta promissio, si victoriam litis reportaverit Advocatus. Dantur non pauci, qui affirmant, idque, monente B. BRUNNEMANNO *in Tract. de Cess. Act. Cap. 2. n. 48.* vel ideo, quod hæc quæstio pro marsupio sit; quare etiam JACOBVS BOVICIUS *de Advocatis Cap. 44. p. 346* scribit: *illud autem dubitationem habere non existimamus, licere nimirum Advocato cum Cliente hoc modo pacisci: si Victor existas viginti solves, si causa cecideris, nihil omnino, quod nos, aliquando fecisse recordamur, Clientibus talem conditionem ac pacitionem sponte offerentibus, confer. JACOBVS MENCHIUS de Arbitr. jud. Quæst. Cas. 522. n. BERLICH. P. 1. Concl. 9. n. 76. CARPZOVIVS P. 1. Const. 1. Def. 24. n. 4. et Def. 34. n. 2. PAUL. CHRISTIN. Vol. II. Dec. 99. n. 27. qui tali in causa supremam Curiam Mechlinensem pro Advocato judicasse, eidemque optimum palmarium, in casum victoriæ promissum, adjudicasse refert.*

§. XXXII.

§. XXXII.

Alii contra recedunt ab hac opinione, ita tamen, *Dissentiunt*
 ut certos quosdam casus excipiant, quos B. L. A. U. *alii.*
 TERBACHIUS in *Dissert. de Palmario Advocatorum th.*
 27. *segg.* refert, de singulis, quid sentiat, subjiciens.
 Nostram ut dicamus sententiam, non difficemus, *Nostra sen-*
 omnia ejusmodi pacta, quæ durante & nondum finita *tentia addi-*
 lite inter Advocatum ejusque clientem ineuntur, *tur.*
 prorsus invalida atque illicita censenda esse, propter
 rationes in §. 29. adductas: Quæ sententia nostra con-
 firmatur in *Ord. Judic. Sax. Recogn. Tit. III. §. 1. circa fin.*
 ibi: und wie ihnen obnedem in denen Rechten de,
 quota litis zu transigiren oder Prozesse zu redimi-
 ren, und an sich zu handeln verbothen; Also wol-
 len Wir hiermit, und aus bewegenden Ursachen,
 und wegen des öftters verspürten Mißbrauchs
 denenselben gleichfalls in casum victoriae oder finitæ
 litis, absonderlich Palmaria oder Honoraria zu sti-
 puliren, untersaget, und es da nichts desto we-
 niger geschehen solte, alle dergleichen Pacta und
 Versprechungen hiermit vor ungültig erkläret
 haben. Doch bleibet denen Clienten nach geendigt
 ten Process, aus freyen Willen, gegen ihre Advo-
 caten, so ihnen in ihren Sachen treulich gedienet,
 ihre Erkänlichkeit zu bezeugen unbenommen.

D

§. XXXIII.

§. XXXIII.

*Illicita pal-
marii promif-
fio, num ju-
rejurando
poffit confir-
mari?*

*An Jure Ca-
nonico?*

Inde putamus fluere, promiffionem palmarii, qua-
tenus legibus eft prohibita, nec juramento acce-
dente corroborari, validamque reddi. Id quod, qua
Jus Civile, eo minus dubii habet, cum juramentum
tale, fit accessorium, ideoque naturam actus princi-
palis confequatur, majorem haud habens validica-
tem, quam quidem ipfum negotium alias in fe ha-
bere videtur. *L. 5. C. de LL.* At enim vero e Juris
Canonici principiis magis dubia cenfenda quaefitio:
Secundum hoc enim juramentum praeflitum fervan-
dum, licet actus alias nullus fit. *Cap. 28. X. de jurejur.*
Cap. 2. de pactis in Cro. quod & hodie in Praxi fequi-
mur. Sed quid? nihilofecius nullo, ne quidem Ca-
nonico Jure, pactum tale, jurejurando corrobora-
tum, fervandum effe judicamus, cum, quemadmo-
dum fapius monuimus, pacta ejusmodi atque con-
ventiones Advocatis anfam praebere foleant, quo-
cunque modo, licitis illicitisque mediis, fraude &
mendaciis, corruptionibus, per fas, nefasque victo-
ria palmam extorquendi, quo tamen pactolites haud
raro protrahuntur, & ipfa Respublica admodum
graviter laeditur. Et quid tandem? impiam vocant
ipfa fancita Juris Canonici promiffionem, qua fele-
re adimpletur, in eaque fidem potius refcindendam,
C. 5. C. 22. Qu. 4. quinimo juramentum iniquitatis
vinculum non effe debere, probatur *C. 18. feqq. C. 22.*
Qu. 5. nec etiam juramentum fervandum effe, quo
tertius, multo minus, quo Respublica laeditur, affe-
ritur

ritur *Cap. 28. X. de jurejur.* Accedit, actum, ubi cum cliente Advocatus lite pendente, & causa nondum finita, contrahit, de litis eventu in casum victoriæ pacificens, penitus vetari, *L. 6. §. 2. L. 5. C. de postulando. L. 1. §. 12. ff. de extraord. cognit. arg. L. 6. §. fin. & L. 7. mandati.* quæ autem legibus absolute prohibita sunt juramento confirmari nequeunt, utpote in paciscendum arbitrio haud posita, ut ipsorum pactis, tanquam privatorum, tolli possint, præsertim, quum speciem delicti, contineant. DN. BOEHMER *Jus Ecclesiast. Protest. Lib. II. Tit. 24. §. 24.*

§. XXXIV.

Restat, ut de Advocatorum *honorariis*, agamus De honorariis Advocatorum. quæ Advocati petere possunt, etsi promissa non sint *L. 1. princ. & §. 10. ff. de Var. et extraord. cogn. L. 13. §. 9. C. de jud. TRENTAC. Lib. 2. Tit. de postulando Resp. 10. n. 14. FINCKELTHAUS Obs. 98. n. 46. seqq.* quinimo etiam victoria non reportata, *CARPZOVIVS Lib. III. Resp. 13.* nisi culpa negligentiaque causam amiserint, quo casu, cum ad damni restitutionem teneantur, honorarium illis, vel ideo magis, denegandum. *arg. L. 8. §. 4. in fin. ff. qui satisfacere cog. B. HORNIVS Class XII. Resp. 82. p. 903. b. addatur Ordin. Saxon. Sportularum atque Expensarum sub dato d. 10. Januarii 1724. promulgata, ubi sic in fine: Jedoch sollen die Advocaten behördigen Fleiß und Treue anwenden.*

D 2

§. XXXV.

§. XXXV.

*Quomodo sa-
xari debeant
labores Ad-
vocatorum.*

Advocatorum labores ex quo censeantur, sigilla-
tim jure civili nihil habetur, cum labor ingenii
inter res inæstimabiles referatur. HAHNIUS ad WE-
SENBECIUM *Tit. Mandati n. ult.* CARPZOVIVS *in*
Process. Tit. I. Art. 1. n. 51. Interea peccat Advocatus, a
cliente summæ quantitatem exigens immodicam. Et
hic enim modus servandus, ne sub specie compen-
sationis laborum, spoliatur alii, JACOBVS GO-
THOFREDVS *de salar. Cap. 7. th. 1.* Qua propter, im-
modico honorario petito, ad judicem merito refer-
tur causa, qui ex bono et æquo, quid, quantumque
debeatur, pronunciat, quemadmodum laudatus GO-
THOFREDVS *c. l. C. 2. th. 3. lit. b. ex L. 1. §. 10. ff. de Var. et*
extraord. cognit. docet. Honorarii vero quantitas pro
modo litis, Advocati facundia, et fori consuetudine,
æstimatur. *L. 1. §. 10. L. 4. ff. de postulando,* ita tamen,
ut monente DN. MARTINI ad *Ordin. Judic. Saxon.*
Tit. III. §. 1. n. 76. et 250 non foliorum, quæ conscri-
pta sunt, habenda tantum ratio, sed ad ingenii felici-
tatem etiam, et ad realia allata, attentendum sit. Ad-
vocatorum enim est officium, uti oratione circum-
cisa et brevi, pauca eaque bona, allegare, esse facun-
dum, non garrulum et procacem, qui, quicquid in
buccam, effudit, evomitque. DN. MARTINI *d. l. in*
Supplem. n. 27. 28. 29. 30.

§. XXXVI.

*Quid in Sa-
xonia?*

In Saxonia peculiare, uti monuimus supra *Mandatum*
Regium sub die 10. Januarii 1724. prodiit, quo singuli
Advocatorum labores æstimati leguntur. Cum ve-
ro

ro omnes ad certam æstimationem adstringi non potuerunt, tum in *Mandato Regio Taxæ* dictæ præmisso, §. 14. dispositum reperitur: Es bleibe aber den noch denen Advocatis unbenommen, wenn Sie bey wichtigen, weitläuffigen und mühsamen Sachen, ein mehrers verdienet zu haben vermeynen, solches, und was sie von ihren Principalen vor ihre labores zu prærendiren befugt zu seyn, glauben, bey dem rechtlichen Verfahren ad Acta, und unter die Schriften und Deductiones bey Subscription ihres Namens zu liquidiren, und um dessen richterliche Ermäßigung anzusuchen, die dann nach Gelegenheit der Personen, der Zeit und angewandten Mühe, Fleisses und anderer Umstände, ex bono et æquo bey dem nächsten Rescript oder Urtheil mit erfolgen soll.

§. XXXVII.

Utrum vero Advocatus æstimationem legalem, laboribus suis constitutam, paciscendo desuper cum Cliente, excedere, sibi que ab eo summæ quantitatem majorem stipulari possit, non sine ratione quæritur? An Advocatus paciscendo majorem summam sibi stipulari possit?

HUBERUS in *Prælectionibus Jur. Civ. Tit. de extraord. cognit. et si judex litem suam fecerit* §. 4. judicat, Advocatis tale quid denegandum haud esse, tum, quod jurisprudentia sit res inæstimabilis, tum quod Taxæ juridicales istud, quod minimum est, quo Clientes defungi queunt in Contradictorio, exprimant, non quod pro dignitate meritoque Artis honorario sufficiat. At contrarium, qua Saxoniam potissimum, verius judicamus, nec Advocatum plus, quam in Taxa præscriptum, ne paciscendo quidem, a Cliente sibi stipulari posse,

posse, firmiter statuimus. Licet enim in se Jurisprudentia res videatur inestimabilis, ut videlicet horum intuitu, qui eam exercent, tribui merces, eaque certa constitui nequeat, et proportionata; Principis tamen curæ providæ liberum erit, in suorum subditorum salutem, ne nimia improborum Causidicorum avaritia, bonis spolientur, publica lege decernere, quid, quantumque Advocato pro labore sigillatim dari velit. Quid enim? si Advocato plus petente, quam quidem fas videtur et æquum, iudicis ex arbitrio decernendum operæ pretium; Multo magis, Advocatorum operas censendi potestas Principi integra sit, oportebit. Accedit, Taxarum, æstimationumque finem in eo rarissime positum, ut ostendatur, quicquid forsitan ad minimum pro labore queant Advocati petere, ut potius in favorem Clientum, ne plus ab his, quam constitutum determinatumque, possit exigi, promulgati ejus generis Mandata videantur. Referendum huc in Saxoniam nostram *Mandatum Regium sub dato d. 10. Januarii 1724.* promulgatum, ubi sic disponitur: **Damit** auch von denen Advocaten und Procuratorn ihren Principale, Clienten und Constituenten zur Ungebühr nichts abgefordert, noch sonst iemand mit allzu hohen Liquidationen übersehet werden könne, haben wir gleichergestalt die Gebühren derer Advocaten und Anwalde in eine billigmäßige Taxam bringen lassen, nach welcher sie hinfort ihre Arbeit und Bemühung lediglich bezahlt nehmen, und keinen mit Ansetzung eines mehrern beschwehlich fallen sollen.

§. XXXVIII.

Quamvis autem, uti in antecedentibus dictum fu-
 it, nec pactio in contrarium, vel maxime etiam
 iurejurando a cliente corroborata, admittenda,
 MARTINI ad *Ordin. Judic. Sax. Tit. III. §. 1. n. 244.*
 ibique allegati *Dd. Attamen*, si Cliens ultro, suaque
 sponte plus offerat Advocato, atque exsolvat, id sal-
 va conscientia ab Advocatis accipi posse, probant
 INNOCENT. ad *C. quia plerique 2. vers. sed quid dices*
X. de immunitat. Eccles. BENIUS de privilegiis JCrorum
Part. III. rb. 73. n. 8. addantur TRENTACINQVIUS in
Vov. Resol. L. 2. de postul. Resol. I. n. 2. & GUIDO PAPA
Decif. 90. qui, Advocatum, plus constituto pretio ex-
 igere posse, asserunt, si causa videlicet sit ardua, ut
 propterea majorem operam adhibere cogatur, quan-
 quam dubitamus, an Advocatus in Saxonia majorem
 summam pacisci sibi queat, ob verba in §. 36. *Mandati*
Regii supra commemorati.

*Quid si iure-
 jurando con-
 firmata sit
 pactio? Quid
 si sponte plus
 offerat Cli-
 ens?*

§. XXXIX.

Præter salaria promissa et honoraria promerita, Ad-
 vocatis etiam expensæ debentur alimentorum,
 vecturæ atque similium, *Zehrung und Fuhrlohn.*
 SURD. de *Aliment. Tit. I. Qu. 68. n. 1. et Tit. IV. n. 6. Tor-*
gausches Ausschreiben, Tit. von Advocaten s. so ein
Rechtsgelehrter, ibi: aber nothwendiger Zehrung.
 Equidem B. RIVINUS ad *Ord. Jud. Sax. Tit. XXXVI.*
Enunc. 23. falli, dicit, Advocatos, si sibi habeant per-
 suasum, non modo pro singulis parasangis unum tha-
 le.

*Advocati præ-
 ter salaria
 ac honoraria
 sumus ali-
 mentorum ve-
 cturæ & si-
 milium pete-
 re possunt.*

lerum, cum ceteris sumptibus erogatis, sed præterea etiam honorarium pro navata opera deberi, hac inductus ratione, quia Advocatorum copia ubique locorum detur. At enim vero, uti Clientis in arbitrio positum, cujus Advocati consiliis uti velit, ejusque etiam elonginquo adducti; ita hoc factò, sumtus iter factos, *die Reise: Kosten*, præter honorarium pro opera, eo magis solvere tenetur, præsertim cum, qua Saxoniam, in Taxa, Advocatis præscripta, n. 25. expresse dispositum inveniatur, Advocatis præter expensas vecturæ atque alimentorum pro singulis miliaribus, si titulo Doctoris vel Licentiatii insigniti sint, thalerum, sin minus, 16. grossos a clientibus solvendos esse. Interim hoc concedimus, si Adversarius in restitutionem expensarum condemnatus fuerit, sumtus, in Advocati, e longinquo adducti, iter factos, repeti minime posse, ubi eo in loco, quo causa ventilata est, Advocatus ejusdem conditionis et qualitatis haberi potuerit, cum factum tale, sine necessitate, susceptum, tertio præjudicare nequeat, quo de casu etiam præjudicium, quod c. l. adducit B. RIVINVS agere videtur. Neutiquam vero Advocatus, vel Procurator, damnum, quod in itinere passus est, vel si quid alias perdidit, a cliente repetere poterit, cum casui magis, quam mandato, id imputandum. L. 26. §. 6. ff. *Mandati* BERLICH. P. I. *Concl. 20. n. ult.*

Quid si damnum in itinere passus?

§. XL.

An Advocatus, propriam orans causam, victoria reportata, ab Adversario, in expensas condemnato, honorarium petere, atque exigere possit? inter se variant Doctores, sicuti pluribus id deducit JOHANNES SEBASTIAN OHEIM in *Dissertat. de Salario Advocati in propria causa vincentis*. Recte tamen monet DN. WERNHERUS *Part. VI. Obs. 279.* usu fori receptum esse, quod tunc Advocatus salarii ac honorarii nomine nihil petere queat, nisi probet, proprium Processum dum curaverit, sese impeditum fuisse, quo minus aliis patrocinari potuerit, *vid. L. ii. ff. ad exhib. CARPZOVIVS Part. I. Const. 31. Def. 12.* Quid autem? cum difficillima sit ista probatio, ut ideo nihil consecuturus videatur Advocatus, tum sane utilis hæc cautela notanda, ut in propria causa alterius Advocati opera, vel saltem ejus subscriptione utaris. DN. WERNHER c. l. Interim hoc non transgrediendum, Advocatum, si socius sit in causa communi, pariterque munere Advocati fungatur, a reliquis restitutionem expensarum, subtracta tamen rata sua, si causæ utilitas simul ad ipsum spectet, rectissime, & jure, petere posse: Namque, si in propria causa Advocatus per modum Interesse, et damni restitutionem expensarum ab Adversario petere potest, quidni socio idem competere beneficium, asseramus? cum patrocinii præstatio a causa societatis separata sit, et nemo gratis laborem in se suscipere teneatur. Accedit, quod alii Advocato, majorem forsitan, vel minimum eandem

Num in propria causa tractata expensas ab Adversario repetere possit?

Cautela traditur.

Quid in causa communi?

ut quod et

E

eandem summam solvere debuissent. Confer. GAILIUS *Observ. 151. n. 20.* CARPZOVIVS *in Proc. Tit. XXIV. Art. 2.*

*Quando Ad-
vocatis hono-
rarium sol-
vendum?*

§. XLII.
Hoc denique notatu haud indignum, Advocatis honorarium promeritum non finita demum lite, sed in singulis statim Terminis in judicio observatis, simul ac finitus est Terminus, deberi, adeo, ut in solvendo, si morosus sit Clienſ, patrocinium ulterius declinare queat Advocatus. MENOCHIUS *de Arbitrat. Jud. Quaest. Lib. 2. Cas. 497. n. 8.* B. STRYKIUS *de privit. legiſ Advocatorum Cap. III. n. 6.* Quum vero, quod saepius accidit, ratione quantitatis, dubium obveniat, in *Ordin. Judic. Sax. Rec. Tir. XXXVI. §. 3.* sequentia eo de casu disposita leguntur: *Es haben auch so wohl die Richter, als Advocaten iederzeit vor Verschickung derer Acten eine richtige Liquidation ihrer Gebühren zu übergeben, damit darüber in dem Urtheil zu gleich erkannt werden könne, und da solches nicht geschähe, bleibet der Punkt derer Expensen bis zu künfftigen Termin und Verfahren ausgeſetzt.*

*In Causis pau-
perum hono-
rarium num pe-
ſſi poſſint?*

§. XLIII.
Quae de honorariis hucusque dicta fuerunt, ea in causis pauperum, qui jura paupertatis legitime consecuti sunt, paulo aliter se habent. Extra Saxoniam enim, nisi peculiaris Advocatus pauperum constitutus, cui publicum salarium statutum, ex Fisco, in causis pauperum, Patrono satisfieri solet. arg. *L. 9. §. 5. ff. de Officia Proconsul. L. 19. ff. de pau. ORD. CRIM. Art.*

Art. 47. præsertim cum Advocatus extraneus patrocineur, qui multo minus ad operam gratis præstandam, obligatus est, arg. L. 1. §. 10. & 12. ff. de extraord. cognit. Cap. 16. X. de præscr. At in Saxoniam, in judiciis præsertim inferioribus, & ubi specialis pauperum Advocatus constitutus non est, sequentia in ORD. JUDIC. SAX. RECOGN. Tit. 1. §. 12. disposita sunt: Daß zuzörderst ein Advocatus in loco judicii, oder da keiner daselbst zu finden, aus dem nächst angelegenen Orte, zuzuordnen, welcher denn ohne gnugsam erhebliche Ursachen dem angesonnenen Patrocinio bey Vermeidung der Suspension a Praxi sich nicht zu entziehen, noch vor seine Mühe und Schrifften, außer, was den nöthigen baaren Verlag, auch Reise- und Zehrungs-Kosten betrifft, pendente Processu, und biß zu dessen Austrag etwas zu fordern, oder zu nehmen, nichts desto weniger aber inzwischen die Sache seinem besten Wissen und Gewissen nach wohl zu beobachten, und dabey nichts zu versehen, oder zu versäumen, widrigen falls aber dem Parth vor allem durch seine Verwahrlosung zugezogenen Schaden selbst zu stehen und zu haften hat.

§. XLIII.

Reportata a paupere victoria, vel per transactionem, vel per sententiam, aut vitam meliori sorte a factis indulget & auctis facultatibus, pauper d. l. §. 14. Advocato promeritum in causa honorarium, quod propterea a Termino ad Terminum von Zeit zu Zeit bey jeden Termin ad Acta consignandum, statim,

Quid si victoriam in causa reportaverit aut ad meliorem sortem pervenerit?

Quid si succubuerit?

vel ad minimum intra Terminum Saxonicum, sub pœna executionis, vel carceris, solvere teneatur; Sin vero succubuerit, pariterque ex Actis appareat, ipsum contra juramentum malitiæ temere litigasse, non solum ad solutionem expensarum condemnandus, sed & si has restituere non valeat, aut carceris pœna plectendus, aut eo usque compellendus est, ut operis suis, durch Arbeit, Advocato & Adversario æque satisfaciat.

§. XLIV.

Quæ actiones ad petenda salaria ac honoraria competant?

Actiones ad petenda salaria ac honoraria Advocatis competentes, varie distinguunt Doctores, quemadmodum patet ex MULLERO ad STRUVIUM *Tit. de postulando Tb. 2. lit. 7.* Autenim, dicunt, si nulum sit promissum salarium, *extraordinariam persecutionem, seu implorationem Nobilis Judicis Officii, competere, juxta L. 1. §. 12. ff. de var. & extraord. cognit. aut, sin ejusmodi promissio facta sit, videndum esse asserunt, numquid certi, incertive, salarii loco, promissum sit; Priori in casu conditionem certi, posteriori actionem ex stipulatu competere judicant. Vid. ff. 1. l. de Verb. Oblig. L. 24. ff. de Rebus credit.* At enim vero, ad has, aliasque actiones, quas passim in medium proferunt Doctores, sine necessitate, hodie cumprimis, transcendens fieri putamus, tum, quod salaria atque honoraria Advocatorum extra ordinem peti solent. *L. 7. ff. Mandati tr. ff. de extraord. cognit. HAHNIUS ad WESENBECIUM Tit. Mandati n. ult. CARPZOV. in Proc. Tit. I. Art. 1. n. 51.* tum etiam, quod hodie ex quovis nudo pacto, ex deliberata animi sententia inito, valida

valida actio potest institui. B. STRYKIUS in *Ufu Mo-*
derno ff. Tit. de pact. §. 2.

§. XLV.

Quinimo Advocatus, ut obtineat salarium, vel ho-
norum promeritum, poterit sibi consulere
exceptione doli mali, per retentionem Actorum ac
instrumentorum, arg. *L. 25. ff. fin. L. 26. L. 46. ff. 6. ff.*
de procurat. L. 53. ff. de pact. GAILIUS L. II. Obs. 12. n. 5.
DN. TROPANEGGER de *retentione Actorum Advocato*
ob salarium non solum competente §. 15. Si enim facti-
ribus & sutoribus pro mercede jus retentionis com-
petit, qua vestes & calceos, usque dum ipsis, licet
materia aliena sit, satisfiat, prout statuunt BALDUS
in *L. ult. C. Commodati n. 1. GAILIUS d. l. multo ma-*
gis Advocatus, cujus salarium ac honorarium majo-
ris dignum favoris, Acta atque instrumenta, donec
satisfiat, retinere poterit, arg. *L. 14. §. 1. ff. commun. Limitatur.*
divid. id quod tamen fallit in Actis publicis, quæ, ut
exhibeantur, Reipublicæ interest, nec jus retentionis
tertio, multo minus publicæ utilitati, quæ semper
privatæ præferenda est, nocere debet, L. 51. §. ult. ff.
ad L. Aquil. CARPZOV. Part. II. Const. 25. Def. 23. n. 6.

Potest etiam
uti retentione
Actorum.

Limitatur.

§. XLVI.

Illud postremo observandum hoc loco putamus,
Advocato ratione salarii atque honorarii promeri-
ti foro singulari gaudere. Monente enim DN. de
BERGER in *Supplementis Elect. Disc. For. P. 1. Tit. 5. n. 4. pag. 22.* Advocatus coram iudice causæ & ubi pa-
trocinium præstitit, Clientem ratione salarii ac ho-
nora-

Ratione bono-
rarii ac sala-
rii gaudent
Advocati foro
singulari.

*Jura peculii
quasi Castren-
sis habet.
Alia privilegia
adducuntur.*

norarii convenire potest, licet hic alioquin eum pro competente non agnoscat, propterea tamen in primis quod quasi contrahitur in iudicio, nec causæ coniectio dividenda. Præterea ejusmodi salaria & honoraria jure peculii quasi castrensis gaudent, si debeantur sub patria potestate constituto. B. BEYER *ad ff. Tit. de postulando, §. 40.* Refert etiam B. BRUNNEM. *Consil. 13.* salarium Advocati, qui feudi causam tutatus est, inter onera istius feudi, & NICOLAI *Resol. 18.* Advocato ratione promissi salarii, vel honorarii promeriti, privilegium prælationis tribuit, ea potissimum in re, quam suo conservavit patrocinio, quamvis id hodie in Saxonia, ubi per *Ordin. Recogn.* privilegia personalia una cum hypothecis tacitis sublata sunt, non multum utilitatis amplius præstet. Afferitur insuper, salaria ac honoraria, cum ad victum pertineant, privilegium habere immunitatis ab Arresto, quinimo, executionem in ea fieri non posse, nisi deficientibus aliis bonis, moment MEVIUS *Part. VIII. Dec. 433.* CARPZOV. *Part. I. Const. 29. Def. 32.*

§. XLVII.

Conclusio.

Plura adhuc hic, quæ materiæ splendoris quid arcescere poterant, adducere licuisset; Verum, dum pro temporis & instituti ratione hæc proposuimus, facis putamus factum officio nostro. Faxit præpotens NUMEN, ut, quicquid a nobis suscipitur in posterum, istud semper in proximi vergat utilitatem, atque emolumentum, sanctissimique sui NOMINIS gloria unicus omnium nostrorum conatum scopus sit &

F I N I S.

ORDINIS IVRISCONSVLTORVM

IN

ACADEMIA VITEMBERGENSI

H. T. PRO-DECANVS

I O. P A V L V S
S C H R O E T E R

POTENTISSIMI POLONIARVM REGIS ET ELECTO-
RIS SAXONIAE IN SVMMO PROVOCATIONVM
SENATV CONSILIARIVS ET IVDICII PRO-
VINCIALIS IN MARCHIONATV INFE-
RIORIS LVSATIAE ASSESSOR

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

ORDINIS IURISCONSULTORVM

ACADEMIA VITEMBERGENSI

H. T. PRO-DECANVS

I. O. P. A. V. L. V. S.

SCHROETER

POTENTISSIMI COLONIARVM REGIS ET ELECTORIS
SAXONIAE IN SUPREMO PROVOCATIONVM
SENATVS CONSILIARIVS ET IVDICIS PRO-
VINCIALIS IN MARCHIONATV INFER.
RIPARIAE LITVAE ASSessor

LECTORI BENEVOLO

Q. D. B. V

Rudenter admodum et cum
summa ratione a iuris nostri
Conditoribus constitutum, ne
in uno eodemque negotio ali-
quis partibus iudicis et ma-
gistratus uel eius assessoris et
consiliarii simul, nec qui olim

fuit Aduocatus, postmodum in eadem causa
iudicis munere fungatur, in quam rem extant
textus in *l. 6. pr. C. de postul. l. 14. pr. C. de Assessoribus.*
l. 5. de off. assessor. l. 17. ff. Jurisd. cum incompatible
sit ut, quis consilium suggerat et pro parte lo-
quatur, et, simul iuri consonam sententiam ferat
MENOCH. *lib. 1. arbitrar. Q. Q. qu. 73. n. 4.* BRUN-
NEM. *ad l. 6. C. de postul. n. 2.* quod latius et pro-
more solidissime exponit ZIEGLERVS in *Dicasterio*
Conclus. 19. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Vnde et Summi Ele-
ctoralis Sax. prouocationum Senatus Praeses

F 2

et Con-

et Consilarii ex praescripto Ordinationis huius summi Tribunalis iureiurando inter caetera sequentem in modum adstringunt: Will mich auch allenthalben in Sachen zwischen meines gnädigsten Herrn Unterthanen, und andern, so vor diesem Gericht zu thun haben, so lange ich dem Gerichte verwandt bin, außerhalb der Sühne, wissentlich zu rathen oder zu schreiben, wenn die vor dieses Appellation - Gericht kommen sind, enthalten. Id quod totidem uerbis in Ordinationibus Curiae Prouinc. Supremae Lips. et Curiae Vitembergens. continetur. Cum uero allegata iura de casu quando quis in eodem foro simul et Iudicis uel Assessoris, atque Aduocati officia sustinere et partibus litigantibus patrocinium praestare praesumit, concepta nec rationes ultra haec spatia porrectae, in quaestionem uenit, num Iudici uel Assessori in alio iudicio uel instantia parti, pro qua uel contra quam sententiam pronunciauit, patrocinari et Aduocatum se gerere, integrum et licitum sit? Et prius quidem absque haesitatione merito affirmatur. Cessat enim hic prohibitionis ratio, et in secunda instantia non cognoscit, nec iudicat, qui in prima iudex fuit, sed postea quam semel sententiam dixit, Iudex esse desinit *l. 55. ff. de*

ff. de re iud. adeoque non metuendum, ne ex affectione iniustam ferat sententiam, et cessat in hoc casu suspicio SCHILTER *in Corollar. 5. ad exerc. ad ff. 10.* quin potius, cum ad eius existimationem pertineat, ut rite, recte et iuste iudicasse det demonstratum, non per sordes aut gratiam, iurisue, uel facti ignorantiam, non tam litigatori, pro quo iudicauit, sed sibi ipsi patrocinium praestitisse intelligendus est; et quemadmodum appellare possunt omnes, quorum interest. *l. 1. pr. ff. de appell. recip.* ita multo magis indicatum licet defendere omnibus, qui sua putant interesse. Imo effato Iuris Consulti MAECIANI *in l. 85. §. 2. ff. ad St. Trebell.* publice interest, ut constet sententiis et rebus iudicatis sua autoritas, nec quae bene sunt pronuntiata, noui patroni malitia uel imperitia facile conuellantur, sed sententiae uires rei iudicatae acquirant et lites quantocius finiantur, quod commodissime obtineri potest, si Iudex, primae instantiae, qui iuris et facti, in quibus innixa optimam et accuratam notitiam nactus est, quam tulit sententiam in secunda instantia ipse tueatur. Nec obstat, quod hac ratione euenire queat, ut a iudice suam sententiam defendente eius fundamenta et rationes decidendi propalentur, indeque aduersae

parti ansa detur, et uia aperiatur eas impugnandi, et uel hoc modo sententia euertatur, quod tamen, ut declinetur, rationes, quae iudicem mouent, regulariter non sint ab eo exprimendae, *c. 16. X. d. sent. et re iud.* IOH. PETR. de FERRARIIS *in Practica aur. form. sententia defn. §. relaxandum n. 4. p. m. 215.* ubi periculum esse, et fatuum illas exprimere, si possit cum silentio pertransire, quia sententia possit de nullitate redargui, si causa reperiretur falsa uel erronea asserit. Conf. CARPZ. *in Proc. tit. 16. art. 1. §. 65. seqq.* Haec enim hodie in his regionibus ex lege publica secus se habent, et mandato Regio atque Electorali *d. 9. Martii 1715.* iubentur Dicasteria, sententiarum definitiuarum, et quo uim definitiuae habent, et si libelli angebrachtter maassen reiciuntur, quem postremum casum et de FERRARIIS inter limitationes regulae *c. 1. n. 5.* refert, rationes decidendi edere. Quin et iudici a quo appellanti Apostolos refutatorios dare hodie integrum est, et tenetur in iis causas et rationes, quare bene iudicatum et appellatio friuola sit, ex Actis depromptas, superiori exponere CARPZOV. *l. 3. R. III. n. 7. MEV. p. 6. Decif. 13.* quo ipso etiam sententiam a se dictam tuetur eique patrocina-
 tur. Atque haec nostra aiens sententia communi Iuris Consultorum tam ueterum quam
 17169
 8 7
 recen-

recentiorum Scholae semper probata fuit. Iam enim sua aetate GVILIELM. DVRANDVS, vulgo Speculator dictus, in *Speculo lib. 1. part. 3. de iudice deleg. n. 1.* nullo iure prohiberi, qui uult esse Aduocatus in appellationis instantia in causa, in qua fuit Iudex, scripsit. Secuti sunt eum ANTON. FABER in *Cod. lib. 2. tit. 5.* BERNH. WVRMS. *lib. 1. tit. 1. Obs. 7.* MASCARDVS de *Probat. Vol. II. Conclus. 950. n. 1.* FRIDER. HILTROPVS in *Processu p. 1. tit. 19. n. 38. et 98.* BRVNNEM. ad l. *C. de postul. n. 6.* MEV. ad *Ius Lubec. lib. 1. tit. 1. art. 13. n. 19.* SCHILTER *supr. cit. l. B. MENCKEN in tract. Synopt. Proc. Disp. 4. s. 1.* NOB. DN. de BERGER in *Oeconomia Iuris lib. 4. tit. 8. s. 2. n. 7.* Quamuis uero FRANZK. *lib. 2. ref. 13. n. 18.* hanc sententiam simpliciter intellectam, ideo non fatis tutam esse autemet, quod multis modis fieri possit, ut causa praesertim, si ab interlocutoria appellatum sit, ad iudicem prioris instantiae reuoluatur; Attamen si ab interlocutoria appellatum, illa a iudice, qui eam dixit, defensa in secunda instantia, uel corrigitur, uel confirmatur; priori casu, cum causa principalis a iudice appellationis et in secunda instantia sit definienda, nec regulariter locus sit remissioni ad priorem instantiam, metus iste frustraneus est, in posterio-

ore

ore uero casu, super quaestione, de qua interlocutorie pronunciauit iudex primae instantiae, lis est finita, nec secuta remissione amplius in disceptationem uenit, nec desuper iudicandum est et cum ex confirmatione pateat, iudicem primae Instantiae bene et iuste iudicasse, patrocinium suae interlocutoriae in appellationis instantia praestitum non oberit, quo minus causa principalis eius definitioni sit committenda. Nec ad arcendum ab hoc patrocinio iudicem primae Instantiae quicquam facere potest, quod ZIEGLERVS in *Dicassice conclus. 19. ff. 10.* consentientibus aliis tradit, honestius agere iudicem, si a tali patrocinio abstineat, ne uideatur uni plus fauisse quam alteri, uel ut DVRANDVS *c. 1.* loquitur, ne malum commercium praesumatur tempore, quo iudex erat habuisse. Omnes enim, quorum haec est opinio, cum admittant hoc patrocinium nullo iure prohiberi atque iudicem uersari in actu iure licito, nulla causa est, quare iuris regulae uolunt praesumptionem in bonam partem, et pro honestate esse capiendam *l. 51. pr. ff. pro soc.* ibique Dd. sint inuertendae, et in officio iudicem deliquisse praesumendum, nec sibi nihil mali conscius iudex eiusmodi inuersas ac uanas praesumptiones curare neces-

neceſſe habet; Alterum quaestionis membrum plus difficultatis uidetur habere. Sane cum interſit iudicis primae instantiae, ut ſententia a ſe pronunciata confirmetur, et ipſe erroris, incuriae aut ignorantiae non inculsetur, quod declinare uix poterit, ſi ipſe ſuam ſententiam in appellationis instantia euertere atque conuel- lere patrocinium contra eam praestando annita- tur, quin potius ſe ipſum accusare uideatur, adeoque citra aliquam turpitudinis notam impu- gnationem facti proprii ſuſcipi non poſſe cen- ſendum, nec eam permittendam, multis Docto- rum ſtatuerre placuit, et fere in unico caſu pa- trocinium in Appellationis instantia a Iudice prioris praestari non improbant. Nimirum, ſi Iudex, qui male in aliqua caſa iudicauit, uicto appellanti heres ſuccedat, IACOB. SCHVLTES ad Modest. PISTOR. quaest. 140. n. 86. ſeqq. BERLICH. p. I. concl. 50. n. 9. ſeqq. ubi hoc rationibus, ampli- ationibus et limitationibus expoſitum, conf. BRVNN. ad l. 17. ff. de Iurisd. n. 2. cum caſa eius ita fiat pro- pria et ipſius pecuniarie interſit reformari ſenten- tiam a ſe latam, adeoque deſenſionem ſuſcipiat fortunarum et facultatum ſuarum. Non tamen ſatis percipio rationem diſtinctionis inter heredita- tem ab inteſtato, et ex teſtamento a BERLICHIO

G

c. l.

c. l. n. 10. et restrictionis ad priorem huius sententiae allatae; Atque saluo aliorum iudicio mea fert opinio, iudicem primae instantiae, qui ex errore, uel etiam, quod ab uno litigantium non satis deducta fuerint, quae pro sua causa stant momenta secundum acta et probata, ut quidem decet iudicem, contra illum pronunciauit, deprehenso postmodum a se commisso errore, quem corrigere in commodum proximi nemini probrosum, quemadmodum et in superioribus iudicii quotidie euenit, ut sententia prior, Leuuratione interposita, per idem iudicium corrigatur, et in totum reformetur, in appellationis instantia eius patrocinium suscipere, et ex noua causa, per uulgatum: non deducta deducam, non probata probabo, supposito in foro nostro casu, ubi in secunda instantia nouae probationi locus est, *de quib. vid. CARPZ. ad Const. 21. p. 1. def. 4. 5. 6. 7. 8. 9.* sententiam suam impugnare, et in melius mutationem quaerere. Vnde et ZIEGL. in *Decis. 17.* ubi quaestionis nostrae posterius membrum late ac solide examinat, saltem iudici indecorum et minus honestum esse, sua pronuntiata impugnare, ideoque citra interesse proprium non esse ad patrocinium pro uicto admit-

admittendum, criminis praeuarcationis uero reum non fieri, neque in poenam incidere concludit: Monendum restat, utrumque quaestionis membrum solum pertinere ad illa iudicia, quae ipsa de causis cognoscunt et sententias concipiunt, illis uero iudicibus, qui a Dicastriis et collegiis prudentum transmissis actis sententias requirunt, easque nomine Consultorum publicant, id quod ualide et cum effectu rei iudicatae *per Constit. Elect. Sax. 26. p. 1.* fieri potest, nihil esse impedimento, quo minus sententias, illas a se publicatas, si appellatum sit in secunda instantia, tanquam Aduocati uel tueri uel impugnare fas sit, cessantibus nimirum causis et rationibus, ex quibus illis, qui ipsi pronunciant, haec facultas in dubium uocari solet. Sufficiant haec ad uisionem praesentem in gratiam Candidati Iuris Nobiliss. de affine themate, Salario nimirum Aduocatorum, disputationem inauguralementis parantis

IOH. FRIDERICI AUTENRIETH

Vitembergensis,

institutam, qui, quae ex more de eius natalibus, hactenus uita acta, cursu et progressionibus

bus studiorum sunt exponenda, ipse fuismet uerbis in sequentibus suppeditauit:

Vitam exponere iussus, ea, quae potiora uidentur, commemorabo. Annus erat 1700. die 12. Aug. cum Virebergae Saxonum, Parentibus honestissimis, IOH. IACOBO AUTENRIETHIO, Ciue ac Chirurgo in Oppido patrio, et DOROTHEA natalibus KOEPIA Torgauensi, natus in hanc auram uenirem. Prima parentum cura fuit, ut per lavacrum nominibus IOH. FRIDERICI insignitus in ciuitatem Dei adscriberer. Post priuatis et publicis praeceptoribus, KRANEWITTERIS, WAGNERIS, ULICHIIS, BOETIGERIS et PILARICCIIS in disciplinam datus scholam oppidanam frequentauit. Anno autem 1712, die 13. Octobr. Rectore Magnifico, IOH. ANDREA PLANERO, Math. Super. P. P., in tabellas academicas relatus. Anno 1713. M. Octobr. in scholam Regio-Electoralem Grimmensem missus, ERMELIIS, SCHVMACHERIS, EGENOLFIS, et IACOBI, praeceptoribus sui usus. Sed anno 1718. M. Apr. in patriam reuersus, priuatae institutioni in literis, quae ad humanitatem pertinent, pariterque in Logicis et Oratoriis addiscendis, autore M. HERMANNO BECKERO, Facult. hujus Philosophicae Assessore Spectatissimo,

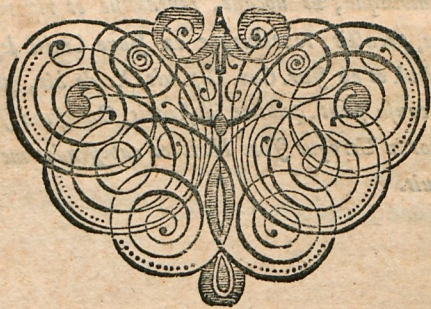
cliffimo, praeceptore fideliffimo, quem video mihi principem et ad fufcipiendam et ingrediendam rationem borum ftudiorum exftitiffe, operam nauauit. Tum uero ftudiis academicis omne tempus dedi, atque in dicendi arte KIRCHMAIERVM, in Philofophicis M. WOLFIUM, audiui. Vterius progressus in ftudio Iuridico Illuftrem WERNHERVM, aliosque Profeffores et Doctores laudatiffimos, MENCKENIOS, KRAVSIOS, BRENDLIOS, VVOLFIOS, KOESELISIOS, in caufis autem forenfibus orandis exercendisque TEMMICHIOS et REINHARDTOS fideliffimos habui praeceptores. Studiis Iuridicis, quantum potui, arreptis, anno 1722. d. 28. Aprilis, examini, quod Lege Saxonica imperatum illis eft, qui caufas in foro orare cupiunt, me fubmiffi, et interrogantibus notitiam legum, tum quoque Processus Saxonici neceffariam, iudiciumque in tractandis caufis accommodum probaui, atque adeo testimonium ab Illuftri ICtorum huius Academiae Ordine eodem die experitum facile obrinui. Deinceps Patronorum confilio Magdeburgum me contuli, ibique in Iudiciis uerfatus, commodum occafionem naclus fui maiorem comparandi ufum forenfem. Quo in loco mihi contigit felicitas, ut Illuftis ac Excellen-

rissimi DN. DE GUERICKE, Regii Prussici
 Regiminis et Sacri Consistorii in Ducatu Magdeburgensi
 Directoris, Arcanorumque Regionum Consilarii, filios
 instituendi, ac in literis perficiendi occasio mihi daretur.
 Accedebat, ut cum VIRO Illustri in negotiis Caesaris
 apud Megapolitanos procurandis anno 1724. M. Martio
 per Berolinum amanuensis, uulgo Secretarii, loco profi-
 ciscerer, et meam qualemcunque operam praestarem.
 Rebus autem ibi confectis Patrono meo, per Parchimum,
 et Saxo-Lauenburgum, Hamburgum proficisci, ibique
 quindecim dies morari, et eo loco relicto, Magdeburgum
 revertere uisum fuit. Ego uero, anno dicto M. Octobr.
 Vinebergam repetii, atque in studia Juridica incumbere,
 eaque continuare induxi in animum. Qua de causa adii
IO. FRID. VVERNHERVM, I. U. D. qui
 principia et ipsam Juris artem, tam in scientia, quam
 in usu, mihi discendi cupidissimo, diligentissime omnia
 repetendo, instillauit et inculcauit, ita, ut ipse fidem
 atque operam, in hoc studii genere mihi praestitam, satis
 praedicare haud queam. Is enim et ipse Illustris Pa-
 truus sunt, quibus ea, quae in studio Juridico arripui,
 post **DEVM** debeo: Quo uero ad scopum mihi praesi-

zum eo citius pervenirem, Anno 1725. M. Aprili Dresdam
petii, atque in conspectu Consilii Aulici, quod ibi floret,
ad usum forensem suscipiendum me obtuli, jureque juran-
do praefito in Aduocatorum numerum receptus, retuli
me Vitebergam. In hoc patrio Oppido per tres fere annos
negotiis forensibus totum me tradens causam publice dixi.
Neque tamen negligere auditoria et scholas BASTI-
NELLERI, Nobilis Domini de BERGER, SPE-
NERI, KEMMERICHII, intermisi. Quorum
recitationibus publicis, quantum licuit, interfui, atque
in Disputationibus Inauguralibus, Praesidibus BASTI-
NELLERO et MENCKENIO, munere dissen-
sientis fungi non dubitavi. Ita aliqua opera forensi in-
structus, superiori mense Septembr. a. c. Illustri JCro-
rum Ordini me examinandum offerre sum ausus,
examinibusque, ut uocant, tentamine et rigoroso, DEI
Gratia, peractis, retribusque ex Jure Civili leg. ult. ff.
de Postul. et ex Fur. Can. Cap. ult. X. de his, quae ui me-
tusue causa fiunt, publice illustratis, Collegium Juridicum
Summos in Utroque Jure Honores capeffendos me idoneum
judicavit.

Quod

Quod reliquum est, probata satis Collegio nostro
 Iuris scientia et peritia ad ulteriora omnium unanimi
 consensu admissus die VI Nouembr. conscendet Ca-
 thedram, et quam dixi Disputationem Inauguralem
 sub Praesidio Prae. Nobilissimi atque Excellentissimi,
 DN. IOANNIS GODOFREDI KRAUSII,
 Antecessoris Celeberrimi, et Collegiorum Iuridicorum
 Assessoris Grauissimi tuebitur. Cui solenni panegyri
 ut RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICUS,
 ILLUSTRISSIMI COMITES, LIB. BARO ILLU-
 STRIS, PATRES ACADEMIAE CONSCRIPTI, ac
 reliqui Iurium Fautores interesse beneuole dignentur,
 ab his officiosissime peto atque contendo, et Ordinem
 Nostrum nihil eorum, quod ad probandam mutuorum
 officiorum atque inseruiendi promptitudinem facere
 possunt, in se desiderari passurum, in me reci-
 pio. P. P. sub sigillo Facultatis Dom. XXI,
 post Fest. Trin. A. MDCCXXVII.

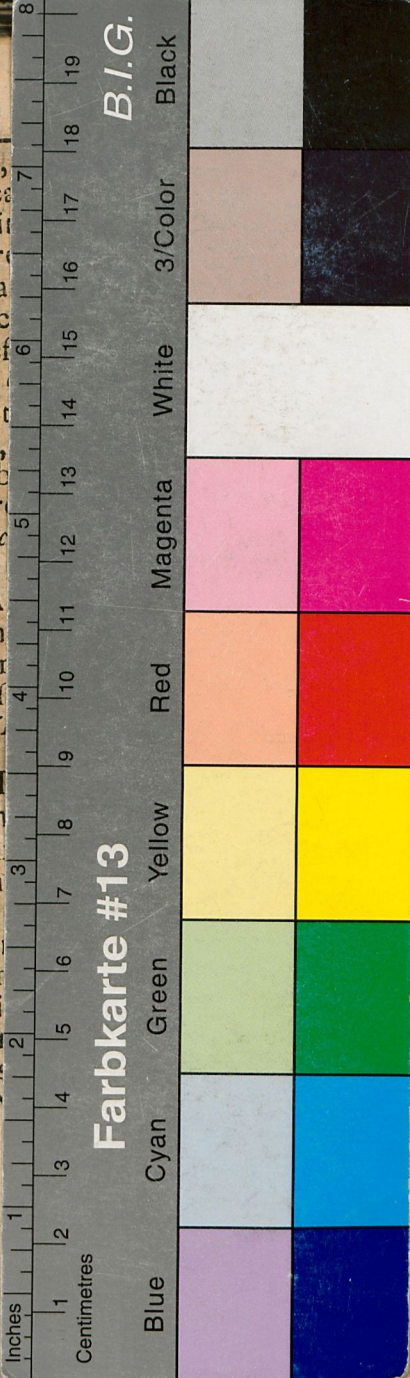
Wittenberg, Diss., 1727 A-50

ULB Halle 3
003 612 600

5b.

B.I.G.

Farbkarte #13

1727 22
180

Q. D. B. V
DISSERTATIONEM INAUGURALEM IURIDICAM

DE EO QVOD IUSTUM EST
CIRCA
SALARIA AC HONORARIA
ADVOCATORVM

PRAESIDE
IOH. GODOFREDO KRAUSIO, D.
INSTIT. IMPER. PP. CVRIAE PROVINCIALIS SCABINATVS ET FACVLTATIS IVRID. VITEMBERG. IVDICII ITEM PROVINCIALIS INFERIOR. LVSAT. ASSESSORE

PRO LICENTIA
SVM MOS IN VTROQVE IVRE HONORES AC PRIVILEGIA RITE CAPESSENDI

AD DIEM IV. NOVEMBR. MDCCXVII.
IN AVDITORIO MAIORI
HORIS ANTE ET POST MERIDIEM CONSVETIS PVBlicAE CENSURAE SVBIICIT

IOH. FRIDERICUS AUTENRIETH
VITEMBERGENSIS
ADVOCATUS ET NOTAR. IMMATR.

VITEMBERGAE
APVD IO. CHRISTOPH. TZSCHIEDRICHIVM
M DCC LII